

ΤΟΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ.

Ἐν τῇ «Συναγωγῇ λέξεων ἀθησαυρίστων» ἦν πρὸ δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ἐξέδωκεν ὁ συγγραφεὺς καὶ ταύτης τῆς βιβλίου ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος ¹⁾ ὅτι τὸ λεξιθηρεῖν οὐ μόνον ἀνιαρὸν, ἀλλὰ καὶ πῶς καὶ ἐπιβλαβὲς εἶνε τοῖς περὶ αὐτὸ ἀσχολουμένοις, καὶ ὅτι συμβαίνει αὐτοῖς μάλιστα τὸ τοῦ ῥητοῦ ἐκείνου « ἄλλοις ὑπηρετῶν ἀναλίσκομαι ». Καὶ ταῦτα ὁμῶς φρονῶν δὲν ἔπαυσε καθ' ἕλρον τὸ μεταξὺ διαρρέυσαν χρονικὸν διάστημα περὶ ὁμοιον καὶ περισσοτέρας ἐνέχον δυσχερείας ἔργον ἀσχολούμενος, εἰς τὴν συναγωγὴν δηλ. τῆς ὕλης τοῦ παρόντος βιβλίου· μόλις δὲ περὶ τὰ ἔσχατα τοῦ βίου του ἰδὼν ὅτι αἱ συλλεγεῖται λέξεις ὑπὲρ τὰς ἐξήκοντα χιλιάδας ἐγένοντο καὶ προαισθανόμενος τὸν θάνατον, συγχρόνως δὲ προθύμου τυχῶν ἀρωγοῦ, τοῦ χορηγοῦ, οὗ τὸ ὄνομα φέρεται ἀναγεγραμμένον ἐπὶ τῆς ἐπικεφαλίδος καὶ τούτου τοῦ βιβλίου, ἀπεφάσισε καὶ τύποις νὰ καταστήσῃ αὐτὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων κτῆμα, εἰ καὶ ἐνόμιζεν ὅτι τὸ ἔργον δὲν ἦτο, ὅπως αὐτὸς τὸ ἠθέλε, πλήρες καὶ τέλειον καὶ οὔτε περὶ τοῦ δοτέου αὐτῷ ὄνοματος εἶχε τι ὀριστικὸν ἀποφασίσει, οὔτε τὸν Πρόλογον, ὃν ἔμελλε νὰ προτάξῃ, εἶχε γράψῃ σκοπῶν νὰ πράξῃ ταῦτα μετὰ τὴν τοῦ ἕλρον ἔργου τύπωσιν, ἣν ἤλπιζε νὰ φέρῃ ζῶν ὁ ἴδιος εἰς πέρας. Κακῇ μοίρᾳ ὁ θάνατος ἀφήρπασεν αὐτὸν, ἐνῶ μόλις εἶχε τυπωθῆ τὸ 8^{ον} τυπογραφικὸν φύλλον, ἐξ δὲ μετὰ ταῦτα μῆνας ἠκολούθησεν τὸν πατέρα εἰς τὸν τάφον καὶ ὁ πρωτότοκος

¹⁾ Πρόλογος, σελ. ζ. σημ.

